

Viikate, K

Mist lie ja kaukaa laskeuduit pille
tmn kylmn ja onnettoman maan
ja kuinka silti jaksat nauraa ja viel pyyt
sametista tehtyyn kteesi tarttumaan

Et silti saa silmiisi katsomaan

Siivist sen huomaa,
kateuden lhteess uinut et ole milloinkaan
Liioin kavaluuden suomaa kaunista
ja arvokasta lahjaa et suostu avaamaan

Silti et saa silmiisi katsomaan
Et silti saa silmiisi katsomaan
- et milloinkaan

Aika ajoin mieleen ky, miten tmn miehen ky
ellei aika muista armahtaa
Kun jlleen oksan ylimmn pll jyv n tylyimn
kki suuntaa puhujaan

Silkkisen salysiinin suojassa
voi vartiokin hetkeksi torkahtaa
Sentn kuplivan kuohuviinin merkeist
on aamutuimaan jlljell muisto vaan

Saa sen hetken unohtaa
Etk saa silmiisi katsomaan
- et milloinkaan

Aika ajoin mieleen ky, miten tmn miehen ky
ellei aika muista armahtaa
Kun jlleen oksan ylimmn pll jyv n tylyimn
pni suuntaan, lyijy kuumaa, kki suuntaa